

نویسنده: هنری گیروکس «Henry Giroux».
منبع و تاریخ نشر: کونترپانچ «2024-04-26»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

مسموم کردن ذهن آمریکایی: اعتراضات دانشجویی در عصر مک کارتیسم جدید

Poisoning the American Mind : Student Protests in the Age of the New McCarthyism

منبع عکاسی، CC BY-SA 4.0 – SWinxy :

ما در عصر فجایع فزاینده و فاشیسم متجاوز زندگی می‌کنیم. این یک لحظه تاریخی است که با تلاشی سیستماتیک توسط یک اقتدارگرایی در حال ظهور برای از کار انداختن زبان و مخالفت با هر معنای ماهوی، حذف کنش‌ها از دستور زبان شهادت اخلاقی، و جدا کردن قدرت از عدالت نهادی مشخص شده است. همانطور که تمام سطوح جا معه توخالی

می شوند، مفاهیم جامعه دموکراتیک، قرارداد اجتماعی و شفقت جای خود را به سیاستی می دهند که در آن همه مسائل مربوط به مسئولیت فردی، خصوصی سازی شده و از ملاحظات سیستمی گسترده تر حذف می شوند. عادات الیگارشی با ترس متحرک می شود و از طریق حملات بی امان به امکانات انسانی باز تولید می شود، در حالی که "بی نظمی تاریخ واقعی با نظم شبه تاریخ جایگزین می شود." از کارکردهای حیاتی آن ترسیده است و از دانش آموزان انتظار می رود که ساکت باشند، نسبت به مسائل اجتماعی گسترده تر واکنش نشان ندهند و رابطه بین پویایی قدرت، حاشیه نشینی و دانش را نادیده بگیرند. در بحبوحه گسترش مجتمع نظامی-صنعتی و دولت مستضعف، از اساتید و دانشجویان انتظار می رود که به زبان آینده های متصور پاسخی ندهند.

این روند سیاست زدایی با حمله ای جبهه ای به مخالفان، آزادی بیان، آزادی آکادمیک و نهادهایی که از این حقوق و عملکردهای دموکراتیک حیاتی حمایت و پرورش می دهند، تشدید می شود. به طور فزاینده ای، آموزش عالی، به ویژه، تحت تأثیر میلیاردرهای راست گرا، سیاستمداران مستبد، و هیئت های امنای بدخواه، به خاطر کارکردهای حیاتی اش مورد حمله قرار می گیرد و به مناطق مرده اخلاقی تخیل و یک انطباق بی حس کننده تقلیل می یابد. آموزش عالی که به عنوان یک کالای عمومی که هدفش با یاد آموزش جوانان به شهروندانی آگاه و انتقادی باشد، مورد تحقیر قرار گرفته است، تحت فشار اعضای راست افراطی (GOP جمهوریخواهان) قرار دارد تا از مسئولیت خود در آموزش به دانشجویان سؤال کردن، به چالش کشیدن و فکر کردن در برابر غلات چشم پوشی کند. یکی از مدل های این شکل آموزش واپس گرا در فلوریدا به نمایش گذاشته می شود، جایی که فرماندار رون دیسانتیس، کالج جدید را، کالج زمانی مترقی، به قلعه ای برای ایدئولوژی ضد بیداری و آموزش تبدیل کرده است - کلاس هایی که اساتید و دانشجویان می توانند به طور انتقادی فکر کنند. نظرات آنها را بیازما بیند و خود را به عنوان شهروندانی متعهد بشناسند.

دیگر به عنوان یک کالای عمومی در نظر گرفته نمی شود که در آن ایده ها و مسائل مهم اجتماعی پرورش داده می شود، بحث و گفتگو می شود. و مؤسسات آموزش عالی به مراکز تلقین تبدیل می شوند که در آن ایده های انتقادی و آموزش های توانمند کننده مورد تحقیر قرار می گیرند و به دستگاه های سانسور و ناامیدی تبدیل می شوند. راست افراطی که به عنوان پناهگاهی برای انتقاد اجتماعی آگاهانه انتقادی مورد تمسخر قرار می گیرد، می خواهد آموزش و یادگیری را به چیزی تقلیل دهد که می توان آموزش شبه سازی نامید، که برای شبه سازی فرهنگ، دانش، ایده ها و دیدگاه های افراطی جهان طراحی شده است.

حتی بدتر. آموزش عالی به طور فزاینده ای توسط راست افراطی به دلیل ادعای لیبرال خود مبنی بر برابری و منفعت مشترک مورد حمله قرار می گیرد. به عنوان نهادی که با مفهوم «شهروندی... برابر با کرامت انسانی [و] برابری در جبهه های متعدد» همسو

می‌شود، خشم فاشیست‌هایی را برانگیخت که دشمنی با شهروندی جهانی برای آنها عنصر اصلی احساسات بسیج‌کننده آن است. [2] این تنفر از برابری که با تعریف گزینشی از اینکه چه کسی آمریکایی به حساب می‌آید، تقویت می‌شود، اکنون هم حمله به آموزش عالی و هم سیاست نژادپرستانه فزاینده‌ای را تغذیه می‌کند.

همانطور که ادی اس. کلود اشاره می‌کند، فانتزی "آمریکای سفید زنبق" و فراخوان برای بیرون راندن سیاهان و قهوه‌ای‌ها "از وجدان اخلاقی ملت" مناظری از توهم ایجاد می‌کند، برتری سفیدپوستان را امکان‌پذیر می‌کند و در عین حال خشونت نژادپرستانه و منطق را تقویت می‌کند. طرد و فنا [3] راست افراطی تفکر را به همان اندازه خطرناک می‌داند که این تصور که آموزش مرکزی برای سیاست است و باید از طریق ادعای دموکراسی و نقش آن در زمان استبداد تعریف شود.

محدودیت‌های اخلاقی منسوخ به نظر می‌رسند، زیرا جنگ استعماری دیگری در غزه که طی آن هزاران فلسطینی کشته می‌شوند، منسوخ به نظر می‌رسند، در حالی که تلاش‌ها برای انتقاد از آنچه سازمان‌های بین‌المللی مختلف آن را جنایات جنگی می‌نامند، به طور خلاصه به عنوان یهودستیزی رد می‌شود. این امتناع از اذعان به خشونت‌هایی که علیه فلسطینی‌ها انجام می‌شود به جنگی علیه روزنامه‌نگاران منتقد، کارگران فرهنگی و آموزش عالی تبدیل شده است که اکنون از سوی راست افراطی به عنوان دژ افکار مخرب سوسیالیستی تلقی می‌شود. در چنین شرایطی، کسانی که به درد و رنج دیگران واکنش نشان می‌دهند، در معرض عیاشی‌های غیرانسانی و اخلاقی آدمخوارانه، عیاشی‌های کلامی نفرت و خشونت دولتی قرار می‌گیرند. آنها همچنین در معرض خطر جامعه‌ای هستند که در آن مرگ مدنی منجر به خشونت دولتی، تروریسم خانگی و سیاست یکبار مصرف می‌شود. [4]

در این برهه تاریخی، حملات به آموزش عالی نشان می‌دهد که مبارزه برای آزادی، برابری و عدالت با خطرات بزرگی همراه است. چنین حملاتی به یک سیاست فاشیستی در حال ظهور چه در ایالات متحده و چه در خارج از آن اعتبار می‌بخشد که دانشجویانی را که سلب مالکیت استعماری شهرک‌نشینان و خشونت دولتی را زیر سوال می‌برند، به عنوان مواردی برای تحقیر و خشونت بالقوه توسط یک دولت نژادپرستانه-جنایت‌زا نشان می‌دهد. نمایش شجاعت مدنی اکنون دانشجویان را به عنوان هدف نقد، طرد و در برخی موارد دستگیر می‌کند. در فضای سرکوبگرانه کنونی، این امر نه تنها به عمل فاحش سانسور، بلکه به مرگ دانشگاه به عنوان یک خیر عمومی و نهاد مدنی، بدون توجه به مفاهیم ناقص برابری و دانش مدنی اشاره دارد.

برای ترامپ و توانمندسازان ویشی‌مانند او، آموزش عالی به عنوان آزمایشگاه ایدئولوژی‌های چپ به تصویر کشیده می‌شود که هدف نهایی آن «از بین بردن خانواده، جامعه، و وحدت ملی» است. او «مک کارتیسم جدید» نامیده است، که از لکه‌گیری

کمونیسم برای حمله به آموزش انتقادی، استقلال معلمان، و «مسائل دنیای واقعی نژاد، جنسیت، و نابرابری اجتماعی» استفاده می‌کند. [6] او می‌نویسد:

کمپین کنونی [McCarthyite] برای محدود کردن آنچه می‌توان در کلاس‌های دبیرستان و کالج تدریس کرد، به وضوح برای منحرف کردن رأی دهندگان عصبانی از مشکلات ساختاری عمیق‌تر طراحی شده است که آینده شخصی آنها را مخدوش می‌کند. با این حال، همچنین فصل جدیدی در مبارزات چند دهه‌ای برای عقب انداختن تغییراتی است که دنیای واقعی را وارد کلاس‌های درس کرده است. در یکی پس از دیگری، سیاستمداران مرتجع و فرصت طلب در حال پیوستن به این کمپین گسترده‌تر برای براندازی دموکراتیزاسیون زندگی آمریکایی در دهه 1960 هستند. محدودیت‌های کنونی در مورد آنچه می‌توان آموزش داد، با حمله به شیاد CRT و شیطان جلوه دادن فرهنگ آکادمیک معاصر و دیدگاه‌های انتقادی که می‌تواند ایجاد کند، معلمان را در هر سطحی به خطر می‌اندازد، در حالی که این اقدامات نادانسته‌گرایی را تشویق می‌کند، همه ما را به خطر می‌اندازد. [7]

حمله راست به دانشگاه‌ها به عنوان قلعه‌های ایدئولوژی چپ قدمتی فراتر از پاکسازی دانشگاهیان توسط ضد کمونیست‌های خشمگین در دوران سناتور جو مک‌کارتی در دهه 1950 دارد. دولت‌های اقتدارگرا در دهه 1930 برای کنترل دانشگاه‌ها وظیفه مشابهی را انجام دادند. همانطور که پروفیسور روث بن غیات می‌نویسد:

از سال‌های فاشیسم در اروپا... رهبران جناح راست، دانشگاه‌ها را به انکوباتور ایدئولوژی‌های چپ متهم کرده‌اند و به دنبال شکل دهی آنها به تصویر تبلیغات، سیاست و اهداف پلیسی خود هستند. ... با توجه به خشونت‌هایی که نازی‌ها در ساکت کردن منتقدان خود در داخل و خارج از آکادمی پس از به قدرت رسیدن هیتلر در سال 1933 نشان دادند، قابل توجه است که این نکته بحث برای جناح راست حفظ شده است. این کار را عمدتاً به لطف حکومت‌های نظامی دوران جنگ سرد انجام داده است که جان تازه‌ای به نبردهای فاشیسم علیه چپ بخشیدند. [8]

اخیراً، تاکتیک‌های مک‌کارتی در دوران ریاست جمهوری جورج دبلیو بوش بیداد کردند. این امر به ویژه زمانی مشهود بود که معاون رئیس‌جمهور **چنی** ادعا کرد که منتقدان سیاست دولت در عراق "تروریست‌ها را تشویق می‌کنند." گروه‌های دیگری که برای نظارت بر مطالعات خاورمیانه و هنرهای لیبرال به طور کلی برای هر گونه بقایای مخالفت علیه سیاست‌های داخلی و خارجی ایالات متحده طراحی شده‌اند.

Discoverthenetwork.org و دیگر سازمان‌های افراطی اسامی را که غیرآمریکایی محسوب می‌شوند، فهرست کرده‌اند، مشابه اینکه ACTA اسامی اساتید غیر وطن پرست را پس از حملات 11 سپتامبر فهرست کرده است. [10]

در عصری که تحت سلطه پتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی وحشی است، شکل بدخیم سا نسور به اشکال حتی بدتر ظاهر شده است. برای مثال، این امر در کار سازمان‌هایی مانند StopAntsemitism مشهود است، که درگیر هوشیاری آنلاین با تحقیر منتقدان جنگ اسرائیل علیه غزه از طریق «پست کردن اطلاعات شخصی آنلاین برای تشویق آزار و اذیت - در نتیجه بحث‌های سردکننده» هستند. [11] منتقدان نام می‌برند، شرم‌منده می‌شوند و مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند، اما بسیاری از آنها از دانشگاه اخراج می‌شوند و اغلب از کار خود اخراج می‌شوند.

در حال حاضر، شکل خطرناک تری از مک کارتیسیم با انتقام با زگشته است. این چرخش اقتدارگرایانه در آموزش عالی با سرکوب فزاینده مخالفان توسط منتقدان جنگ اسرائیل در غزه تسریع شده است. در برابر ادعای مبتنی بر تاریخی اسرائیل مبنی بر بی‌گناهی هستی شناختی و قربانی بودن همیشگی، نسل جدیدی از منتقدان استدلال می‌کنند، همانطور که پانکاج میشر به وضوح بیان می‌کند که "سرکوب شخصیت اخلاقی را بهبود نمی‌بخشد." تاریخ غیرقابل درک سرکوب و نسل‌کشی شکنجه شده است. فدریک لردون فراتر می‌رود و استدلال می‌کند که جنگ انتقام‌جویانه اسرائیل از غزه و درخواست آن برای جلوگیری از تشکیل کشور فلسطینی نوعی "خودکشی اخلاقی" است. او می‌افزاید: «تا به حال چنین هدر دادن عظیم سرمایه نمادینی که تصور می‌شد غیرقابل حمله باشد، که در پی هولوکاست ایجاد شده بود، صورت نگرفته بود». [13]

جنگ نتانیا هو علیه مردم غزه باعث تشدید اعتراضات در محوطه دانشگاه‌ها در تقابل و ضد خشونت وحشیانه اسرائیل علیه فلسطینی‌ها شده است. در پاسخ، رسانه‌های جریان اصلی یا که «مید یا ی وابسته» و تعدادی از صاحب نظران، با در نظر و اشت منافع طرفدار اسرائیل، یهودی ستیزی را به سلاح تبدیل کرده‌اند، بر چسبی که به هر گونه انتقاد از رفتار نظامی اسرائیل در غزه یا کرانه باختری تقلیل یافته است. همان‌طور که ویلیام رابینسون مشاهده می‌کند، یکی از پیامدهای این انتقاد مضر توسط راست افراطی این است که «آزادی آکادمیک و آزادی بیان تحت حمله همه جانبه حامیان جنگ به محوطه دانشگاهی در ایالات متحده از بین رفته است، که این سلب آزادی آکادمیک نه فقط از سوی ادارات کالج و طرفداران اسرائیل گروه‌ها، بلکه از بالاترین سطوح و مقامات دولت اسرائیل». [14] صورت گرفته استویا که صورت می‌گیرد..

فعالان دانشجویی که از اسرائیل انتقاد می‌کنند با آزار، نظارت، اخراج، شرمساری عمومی، و در برخی موارد دستگیری دسته‌جمعی به‌خاطر اخلاقی‌گری‌ها مواجه هستند که رویدادهای اخیر در دانشگاه کلمبیا و دانشگاه ییل و به‌طور فزاینده‌ای در چندین دانشگاه دیگر نشان می‌دهد. [15] درخواست معترضان از کالج‌ها و دانشگاه‌ها برای کناره‌گیری از شرکت‌هایی که از جنگ اسرائیل علیه غزه سود می‌برند، همراه با درخواست آنها برای «آتش‌بس کامل در غزه» در اتهام یکودستیزی و نیروی خشونت پلیس مدفون شده است. [16] این دستگیری‌ها نشانه دیگری از همکاری بین برخی از کالج‌های لیگ آیوی «نماد IVY

پیچک» و راست افراطی در حمله به صدای دانشجویان است. [17] آری پل مشاهده می‌کند که اخبار جریان اصلی عموماً از سرکوب لذت می‌برند، و روشن می‌کند که «فضاهای امن دانشگاه که در آن سخنرانی برای محافظت از احساسات شنوندگان ممنوع است، بسته به موضوع، خوب هستند». [18] این بدان معنا نیست که حملات به یهودیان و دانشجویان حامی حقوق فلسطینیان باید نادیده گرفته شود، اما هدف واقعی جنگی که علیه دانشگاه‌های نخبه به راه انداخته می‌شود، تهدیدی بسیار بزرگتر از اتهامات عمومی و غیرقابل بحث یهودی‌ستیزی است. تفتیش عقاید در جلسات کمیته مجلس در مورد تحقیق درباره یهودی‌ستیزی دانشگاه به شدت غرق در تناظر سیاسی است که توسط الیز استفانیک و همکارانش در جمهوری خواهان نمایش داده می‌شود. همانطور که دیوید بل اشاره می‌کند، آنچه در این محاکمه نمایشی آشکار است، این است که آنها «هیچ علاقه واقعی به حل مشکلات دانشگاه ندارند. هدف آنها افشای نخبگان لیبرال به عنوان فاسد، خطرناک و ضد آمریکایی است.» [19] هدف واقعی این جلسات این است که اعتراض‌ها علیه جنگ غزه را به عنوان اجزای یک استراتژی بزرگتر با هدف ایفای نقش تعیین‌کننده در غزه تبدیل به سلاح کنند. کنترل آموزش عالی را برت کاتنر به درستی در چشم انداز آمریکایی اشاره می‌کند که این حمله مک کارتی بخشی از یک تلاش گسترده تر "برای سرکوب آزادی‌های اساسی بیان" است. [20]

در حالی که موضوع یهودی‌ستیزی دانشگاه مستلزم بحث و مناظره است، اما در صلاحیت خانم‌های کنگره، الیز استفانیک، نیست. همچنین هیچ بحث جدی در مورد اسلام‌هراسی گسترده و سرکوب مخالفان توسط گروه‌های مختلف دانشگاه حامی حقوق فلسطینی‌ها وجود ندارد. استفانیک با رهبری اتهامات در جلسات کنگره درباره یهودی‌ستیزی در محوطه‌های دانشگاهی، یک رویکرد تقابلی پرتاب کننده آتش را با هدف دیکته کردن "ماموریت دانشگاهی"، تجویز اقدامات انضباطی علیه اساتید، و تدوین دستورالعمل "برای سخنرانی قابل قبول در دانشگاه" اتخاذ می‌کند. [21] کنایه و ریاکاری در اینجا با توجه به «ابر نفس پریشان»، موضع ستیزه جویانه استفانیک و نقش مطمئن به خود به عنوان مخالف یهودی‌ستیزی دانشگاه به سختی قابل چشم‌پوشی است. [22] این امر به ویژه با توجه به انکار نتایج انتخابات، توصیف افرادی که به ساختمان کنگره به عنوان «گروگان‌های 6 ژانویه» حمله کردند، و دفاع پرشور و سرسختانه او از ترامپ که با یهودی‌ستیزان برجسته‌ای مانند کانیه وست و نیک فوننتس ارتباط دارد، قابل توجه است. [23]

ریاکاری در انتقاد از سوی سیاستمداران راست افراطی به استفانیک محدود نمی‌شود. سناتور جاش هاولی، تام کاتن و دیگر حامیان MAGA شورشیان که در 6 ژانویه به ساختمان کنگره یورش بردند، از رئیس‌جمهور بایدن، که انتخاب او را نپذیرفتند، خواستند تا از گارد ملی برای دستگیری دانشجویان در محوطه‌های دانشگاهی استفاده کند. برای گروه MAGA، خشونت ناشی از شورش‌ها مشروع است، اما دانشجویانی که به کشتار فلسطینیان اعتراض می‌کنند، تهدیدی برای دولت هستند. در اینجا طنز جنگ‌افروزان به خشونت علیه دانشجویانی که از دولت آمریکا می‌خواهند ارسال کمک‌های نظامی به اسرائیل را متوقف کند و دانشگاه‌ها از سرمایه‌گذاری در سکتور تولید اسلحه یا از تولیدکنندگان

سلاح ها که از حمله اسرائیل به غزه سود می‌برند، دست بکشند، به نمایش گذاشته می‌شود. [24] ریاکاری در خدمت خشونت کاملاً با توصیف بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر اسرائیل، از معترضان دانشجویی در محوطه دانشگاه های آمریکا به عنوان «اوباش یهودی ستیز» که باید متوقف شوند، همسو است [25]. سناتور **برنی سندرز** به درستی از اظهارات تحقیرآمیز نتانیا هو به عنوان ترفندی برای استفاده از یهودستیزی انتقاد کرد تا ما را از سیاست های جنگی غیر اخلاقی و غیرقانونی دولت افراطی و نژادپرست شما منحرف کند [26].

نه آقای نتانیا هو. این یک یهودی ستیز یا طرفدار حماس نیست که به این نکته اشاره کنیم که در مدت کمی بیش از شش ماه، دولت افراطی شما (34000) فلسطینی را کشته و بیش از (70-77000) درصد آنها را زنان و کودکان زخمی کرده است. اشاره به این که بمباران شما بیش از «221000» واحد مسکونی در غزه را به طور کامل ویران کرده و بیش از یک میلیون نفر - تقریباً نیمی از جمعیت - را بی خانمان کرده است، یهودی ستیزانه نیست [27].

البته اشاره به ریاکاری مهم است، اما آنچه در اینجا واقعاً مورد بحث است، یک حزب سیاسی و دستگاه های رسانه ای راست افراطی آن است که به استفاده از زور دولتی و اعمال خشونت علیه مردم خود برای بستن آزادی بیان اعتقاد دارند. بلی، این نوعی تروریسم داخلی است و عنصر اساسی آن رژیم های فاشیستی است. اعتراضات دانشگاهی صرفاً به عنوان اختلالات ناخواسته تلقی نمی شود، بلکه توسط مدیران و سیاستمداران راست افراطی دانشگاه جرم انگاری می شود.

تشدید این حملات خام به دانشجویان معترض به جنگ غزه و شرکت هایی که به آنها تسلیحات نظامی می دهند، دخالت تهاجمی گروه های طرفدار اسرائیل است که برخی از آنها با حمایت دولت اسرائیل در کارزاری گسترده برای شرمساری و افشای اطلاعات علنی هستند. درباره معترضان طرفدار فلسطین، از جمله دانشجویان و اساتید رابینسون در توضیح ماهیت سرکوبگرانه این مداخله توسط دولت اسرائیل، اظهار می دارد که دولت اسرائیل آنچه را که به نظر می رسد یک کمپین مخفی و برنامه عملیاتی گسترده «برای آزار و اذیت و ارباب دانشجویان، اساتید و مدیران در سکوت» آغاز کرده است. [28] او در مورد برخی از ویژگی های دلخراش این طرح توضیح می دهد:

هدف این طرح «اعمال پیامدهای اقتصادی و شغلی بر دانشجویان یهودی ستیز [بخوانید: طرفدار فلسطین/ضد نسل کشی] و وادار کردن دانشگاه ها به فاصله گرفتن آنها از دانشگاه ها ایشان است». «این طرح تصریح می کند که اقدامات انجام شده «نباید امضای دولت اسرائیل را داشته باشد». «نامگذاری و شرمساری» را با «علنی کردن نام کسانی که یهودی ستیزانه در دانشگاه ها ایجاد می کنند - هم دانشجویان و هم اساتید و تاثیرگذاری بر استخدام کسانی که به عنوان عاملان یهودی ستیزی شناخته شده اند را تحت تاثیر قرار خواهند داد». «هزینه اقتصادی قابل توجهی برای رفتار آنها خواهد پرداخت». [29]

در این جویا فضای سرد سانسور، دکس و تنبیه، اساتید اخراج می شوند و دانشجویان مرعوب، آزار و اذیت و ساکت می شوند. یکی از نمونه های فاحش زمانی رخ داد که پردیس دانشگاه کالیفرنیا جنوبی یک سخنرانی رسمی توسط اسنا تبسم، یک دانشجوی مسلمان را لغو کرد - به احتمال زیاد به دلیل ابراز همبستگی او با مردم فلسطین [30] در نمونه دیگری که بسیار آشنا شده است، برخی از «دانشجویان دانشگاه نیویورک پس از خواندن شعر توسط نویسنده فلسطینی رفعت الاریر» که در حمله هوایی اسرائیل کشته شد، برای جلسات انضباطی به آنجا برده شدند [31] پس از آن که دانشجویان در اعتراض به کشتار فلسطینیان در غزه، در محوطه دانشگاه کلمبیا چادر برپا کردند، نعمت شفیق، رئیس دانشگاه، از اداره پلیس شهر خواست تا آنها را بردارند. که بیش از صد دانشجو دستگیر شدند، همه آنها از ورود به پوهنتون به حال تعلیق درآمدند، شناسنامه دانشجویی آنها غیرفعال شد و آنها را از خوابگاه بیرون راندند [32] چنین اقداماتی یادآور اعتراضات و دستگیری بیش از یک هزار دانشجو است که در سال 1968 در دانشگاه کلمبیا انجام شد. شاپان ذکر است، همانطور که جادلگام بیان می کند، "در سال 2018، در پنجا همین سالگرد دستگیری های سال 1968، رئیس جمهور وقت کلمبیا - و محقق متمم اول قانون اساسی - لی بولینگر گفت که تصمیم به فراخوانی در NYPD در سال 1968 "نقض جدی اخلاق دانشگاه" بود." انجام این کار در حمایت از موج جدید مک کارتیسم و تشدید حملات آن به آزادی بیان که در پردیس های دانشگاهی بیشتر و بیشتر صورت می گیرد، شریک است.

خلاً اخلاقی او در فراخوان پلیس برای دستگیری دانش آموزان - که باید به خاطر شجاعان تجلیل شود و مجازات نمی شوند - با توجه به اظهار نظر او مبنی بر این که «این اقدام فوق العاده را آغاز کرده است، زیرا این شرایط فوق العاده است» شگفت آور است [34] آنها به این واقعیت اعتراض می کنند که بیش از 34000 فلسطینی از جمله بیش از 14000 کودک کشته شده اند و 80 درصد از جمعیت غزه بی خانمان هستند که بسیاری از آنها در بحبوحه قحطی عمدی تحمیلی از گرسنگی می میرند.

آنچه خارق العاده است این است که دانشجویان با سرمایه گذاری دانشگاه کلمبیا و روابط با شرکت هایی که از جنگ اسرائیل علیه غزه سود می برند، مخالف هستند. آنچه خارق العاده است این است که دانش آموزان خواستار پایان دادن به خشونت های زشت و مذموم هستند، مانند بمباران رفح توسط اسرائیل - «جایی که بیش از نیمی از جمعیت 2.3 میلیونی غزه از جنگ در جاهای دیگر پناه گرفته اند» [35] چنین حملاتی منجر به کشتار بی رویه زنان و کودکانی شده است که جایی برای فرار ندارند. آنچه خارق العاده است این است که دانشجویان تلاش می کنند تا حمله نظامی اسرائیل به غزه را که در آن جنایات جنگی با نقض قوانین بین المللی انجام می شود، متوقف کنند، که گواه آن این است که بیش از 300 جسد در «مجموعه ای از گورهای دسته جمعی در نزدیکی ناصر کشف شده است. بیمارستانی در جنوب غزه... کشته شدگان شامل مردان، زنان و کودکان می شوند... برخی با دستبند کشف شدند که نشان می دهد قربانیان در اعدام های جمعی کشته شده اند» [36] در برابر جنگ - با تاکید بر احساس عاملیت اخلاقی آنها - اما

میزان رنج بشر در غزه که آنها با آن مخالف هستند. شفیق به عنوان یک آموزگار، به طرز شرم‌آوری نسبت به این واقعیت که اسرائیل نه تنها تمام 12 دانشگاه غزه را ویران یا آسیب رسانده است، بلکه در «تخریب عمده» سیستم آموزشی غزه، مرتکب آنچه که کارشناسان سازمان ملل به عنوان علمی‌کشی نامیده‌اند، دست زده است. [37] در تمام این موارد، شفیق درجه حیرت‌انگیزی از بی‌ورزی اخلاقی را نشان می‌دهد که ریشه در ترکیبی وحشتناک از جهل و بی‌مسئولیتی سیاسی دارد.

در حالی که یهودی‌ستیزی واقعی وجود دارد، اکنون توسط راست افراطی - که به خاطر حمایت خود از یهودی‌ستیزی شناخته می‌شود - برای دست زدن به آزار و اذیت هدفمند و خنثی کردن همه انتقادات از خشونت انجام شده در غزه علیه مردم فلسطین، به ویژه زنان و فلسطینی‌ها، مورد استفاده قرار می‌گیرد و مورد انتقاد قرار می‌گیرد.

فرزندان. در این زمینه، تمام انتقادات از اسرائیل به عنوان یهودستیزانه معرفی می‌شود. این بیش از تعهد کورکورانه به دولت اسرائیل تحت رهبری راست افراطی است. این دستگاه یک دستگاه نهادی سرکوب دولتی را می‌پوشاند و در عین حال یک اصل اصلی اقتدارگرایی را بازتولید می‌کند، که عبارت است از خاموش کردن آن دسته از اذهانی که جرات انتقاد از ایدئولوژی، سیاست‌ها و گرایش‌های ضد دموکراتیک توتالیتیر آن را دارند. شایان ذکر است که این فراخوان راست افراطی برای «خلسه از اطاعت» به طور فزاینده‌ای از اتهام یهودی‌ستیزی در محوطه دانشگاه‌ها به عنوان موضوعی برای حمله به کالج‌ها و دانشگاه‌هایی استفاده می‌کند که ادعا می‌کنند بیش از حد لیبرال هستند. شایان ذکر است که در حالی که کاخ سفید بایدن حوادث یهودی‌ستیزانه در دانشگاه کلمبیا را محکوم می‌کرد، روزنامه نگاران دانشجو در این مدرسه اظهار داشتند که بسیاری از حوادث "در حاشیه دانشگاه، بدون دخالت دانش آموزان" رخ داده است. [38]

آنچه اغلب توسط منتقدان مک کارتیسیم جدید فراموش می‌شود این است که این حمله ارتقا یافته به آموزش عالی بدتر از هر چیزی است که در دهه 1950 رخ داد. الن شرکر، یکی از مورخان بزرگ مک کارتیسیم، نوشته است که حملات کنونی به آموزش عالی «بدتر از مک کارتیسیم» است. او ارزش نقل قول طولانی را دارد:

این بدتر از مک کارتیسیم است. ترس قرمز دهه 1950 مخالفت‌ها را به حاشیه راند و دانشگاه‌های کشور را سرد کرد، اما با مسائلی مانند برنامه درسی یا تدریس در کلاس تداخلی نداشت. هدف آن از بین بردن کمونیسم (هرچند ضعیف تعریف شده باشد) و همه افراد، سازمان‌ها و ایده‌های مرتبط با آن از هر موقعیت نفوذی در جامعه آمریکا بود. شکارچیان جادوگر با اخراج افرادی که زمانی در حزب کوچک و نامحبوب کمونیست یا نزدیک آن بودند و/یا از اطلاع‌رسانی به رفقای سابق خود امتناع می‌کردند، به این هدف دست یافتند. آنها همچنین به لیست‌های سیاه، سوگند وفاداری، ممنوعیت سخنرانان، و مداخله FBI و دیگر بازرسان ضد کمونیستی متکی بودند. ... کلاس درس مورد هدف قرار نگرفت. [39]

تاریخ مهم است و بسیار مهم است که به یاد داشته باشیم که آموزش عالی از زمان انتخاب رونالد ریگان در سال 1980 مورد حمله شدید نیروهای نئولیبرالیسم قرار گرفته است که قصد دارند آموزش در همه سطوح را به چیزی کمتر از محیط کار و آزمایشگاه های سرکوب ایدئولوژیک تبدیل کنند. همانطور که در مقاله دیگری گفته ام:

در سرتاسر جهان، یک دوره تاریخی جدید در حال ظهور است که در آن حملات به آموزش عالی به عنوان یک نهاد دموکراتیک و به طور کلی به صداهای عمومی ناراضی - اعم از روزنامه نگاران، افشاگران، یا دانشگاهیان - تشدید می شود و پیامدهای نگران کننده ای هم برای آموزش عالی و هم برای حوزه های عمومی شکل گیر دارد. که دموکراسی را ممکن می سازد. ابر سرمایه داری ... آموزش عالی را در تیررس خود قرار داده است و نتیجه آن تبدیل مداوم آموزش عالی به الحاقی از منافع شرکت های بسیار غنی و قدرتمند است ... در واقع، دفاع راست از برچیدن دانشگاه نئولیبرالی به عنوان سایت تحقیق انتقادی بیش از هر چیزی که در گذشته دیده ایم، گستاخ تر و متکبرانانه است. [40]

از سال 2016، با انتخاب ترامپ به عنوان رئیس جمهور، حمله به آموزش عالی از نظر دامنه و شدت افزایش یافته و شبیه به اشکال آموزشی مشابه آنچه در آلمان نازی رخ داده است. [41] تلاش های محافظه کاران برای «ناراحتی از دانش، تمسخر تحقیقات آکادمیک به خاطر خود، و دلسرد کردن کنجکاوی فکری در کودکان ما و عموم مردم آمریکا» سابقه ای طولانی و کثیف دارد. [42] آنچه امروز متفاوت است این است که یک سیاست فاشیستی در حال ظهور که توسط طیفی از میلیاردرها و گروه های راست افراطی هدایت می شود، تحصیلات را در تیررس خود دارند. به عنوان مثال، همانطور که **جاد لگام** اخیراً اشاره کرد، مدیران کالج با "فشار سیاسی قابل توجهی از سمت راست" مواجه هستند و برخی مانند رئیس جمهور کلمبیا مینوش شفیق بیش از حد مایل هستند که تحت چنین اربابی دست و پنجه نرم کنند. [43] همانطور که **ایرینه مولوی**، رئیس انجمن آمریکایی اساتید دانشگاه مشاهده کرد، ما در حال تجربه "عصر جدیدی از مک کارتیسم هستیم که در آن کمیته مجلس نمایندگان از روسای کالج ها و اساتید برای تئاتر سیاسی استفاده می کند." [44] حملات اخیر توسط راست افراطی. در آموزش عالی به گونه ای طراحی شده اند که به اعماق کلاس درس برسند تا لحظات خطرناک تاریخ را پاک کنند، انتقاد از نژادپرستی سیستمی را حذف کنند، موضوعات مرتبط با گرایش جنسی را حذف کنند، هرگونه بحث در مورد مشکلات اجتماعی را تعطیل کنند، و هرگونه کنترلی را که معلمان یا اساتید بر آن دارند تضعیف کنند. کلاس های درس آنها این چیزی بیش از توصیف چیزی است که جنگ افراطی آن را ناخوشایند و خطرناک می داند.

این آموزشی است که کوری اخلاقی، جهل و تحقیر را نسبت به ایده های قدرتمند، تفکر انتقادی و آزادی های مدنی آشکار می کند. این جنگ علیه تاریخ، حافظه، همبستگی و انحلال پیوندهای اجتماعی است که ما را در مجموعه ای از ارزش های مشترک به هم پیوند می دهد. [45] همانطور که دونالد هاوارد استدلال می کند، معلمان و دیگران نمی توانند در برابر حملات راست گرایان فعلی صحبت و عمل نکنند، به ویژه در زمانی که

طیفی از آموزش‌های دموکراتیک مورد حمله قرار می‌گیرند و «بافت دموکراسی ما فرسوده است، اگر نگوییم از هم‌گسیخته شده است. ما نمی‌توانیم سکوت را به خطر بیندازیم.» [46] سکوت در برابر یک سیاست فاشیستی در حال ظهور، هشدار دربارۀ خطر آینده و درس‌هایی است که باید به آنها پرداخت.

چنین حملاتی با اجرای آموزش اطاعت و سرکوب، به عنوان یک ماشین بی‌خیالی عظیم و ابزاری برای انقیاد عمل می‌کنند. این نوع آموزش چیزی فراتر از تبدیل مدارس به مراکز تلقین است. این در مورد ایجاد یک سیستم آموزشی است که ایدئولوژی‌های فاشیستی را عادی می‌کند و شیوه‌های انتقادی عاملیت را انکار می‌کند. [47] این چیزی کمتر از تجدید حیات یک نئومک‌کارتیسم مسموم نیست که نه تنها آزادی بیان و آزادی آکادمیک، بلکه اصول اصلی خود دموکراسی را نیز تهدید می‌کند.

اقدامات نافرمانی مدنی که در حال حاضر در دانشگاه‌ها انجام می‌شود با روح جنبش آزادی بیان برکلی دهه 1960 عجین شده است. در آن زمان، مانند اکنون، دانشجویان برای حق شنیده شدن، لغو اعمال بی‌عدالتی اجتماعی و پایان دادن به آنچه که ماریو ساویو، یکی از رهبران جنبش، «عملکرد ماشین [که تبدیل شده است] نامیده است، می‌جنگند. [آنقدر نفرت‌انگیز [که] باید بدنت را روی چرخ دنده‌ها و روی چرخ‌ها ... روی اهرم‌ها، روی ... دستگاه‌ها بگذاری و باید آن را متوقف کنی! و باید به افرادی که آن را اداره می‌کنند، به افرادی که آن را دارند نشان دهید که اگر آزاد نباشید، اصلاً از کار کردن دستگاه جلوگیری می‌شود!» [48] آنچه دانشجویان معترض در کلمبیا، بیل بودند.

دانشگاه نیویورک و دیگر پردیس‌های دانشگاه در سرتاسر ایالات متحده به صراحت نشان می‌دهند که قدرت باید پاسخگو باشد و طاعون سکوت در مورد جنگ علیه فلسطینیان باید شکسته شود تا مبارزه برای حقوق بشر به زبان یک ملت تزریق شود. سیاست مبتنی بر ارزش‌های برابری، عدالت اجتماعی، آزادی و کرامت انسانی است. آنچه که جوانان امروز با توجه به سخنان فردریک داگلاس، مخالف الغای بزرگ، به جهان می‌آموزند، این است که اگر مردم نتوانند عمل کنند، آزادی یک انتزاع توخالی است، و اینکه «اگر مبارزه نباشد، پیشرفتی وجود ندارد.» [49] چیزی که آنها برای آن می‌جنگند فقط فراخوانی برای پایان دادن به جنگ علیه مردم فلسطین نیست، جنگی که آزمون تورنسل اخلاقی زمان ماست، بلکه به معنای تصور و مبارزه برای جهانی عادلانه‌تر و بهتر است.

Notes.

[1] Vaclav Havel, *Living in Truth*, ed (Boston: faber and Faber, 1986), p. 26.

[2] G. M. Tamas, "On Post-Fascism," *Boston Review* (June 1, 2000). Online: <https://bostonreview.net/articles/g-m-tamas-post-fascism/>

[3] Eddie S. Glaude Jr., "The Fantasy of a Lily-White America." *Time* [April 15, 2024]. Online: <https://time.com/6966768/fantasy-white-america-eddie-glaude/>

[4] Judith Butler's various writings and books are brilliant on this issue. See, for instance, Judith Butler, *The Force of Non-Violence* (New York: Verso, 2024). Judith Butler, *Precarious Life: The Powers of Mourning and Violence*, (London: Verso Press, 2004).

[5] Ruth Ben-Ghiat, "The Right's War on Universities," *The New York Review of Books* (October 15, 2020). Online: <https://www.nybooks.com/online/2020/10/15/the-rights-war-on-universities>; see also her larger work on authoritarianism, Ruth Ben-Ghiat, *Strongmen: Mussolini to the Present* (New York: W. W. Norton, 2020).

[6] Ellen Schrecker, "Yes, These Bills Are the New McCarthyism," *Academe Blog* (September 12, 2021). Online: <https://academeblog.org/2021/09/12/yes-these-bills-are-the-new-mccarthyism/>

[7] Ibid., Ellen Schrecker, "Yes, These Bills Are the New McCarthyism."

[8] Ibid., Ruth Ben-Ghiat, "The Right's War on Universities," *The New York Review of Books*.

[9] Michael Abramowitz, "War's Critics Abetting Terrorists, Cheney Says," *The Washington Post* (September 10, 2006). Online: <https://www.washingtonpost.com/archive/politics/2006/09/11/wars-critics-abetting-terrorists-cheney-says-span-classbankheadhe-cites-allies-doubts-about-us-willspan/9bf45f56-45a5-4309-9dd2-fa6fe5a30fb1/>

[10] I have taken up this issue in detail in Henry A. Girox "Democracy, Freedom, and Justice after September 11th: Rethinking the Role of Educators and the Politics of Schooling," *Teachers College Record* 104:6 (September 2002), pp. 1138-1162. Also on-line at www.TCRecord.Org (January 21, 2002), pp. 1-33.

[11] Pranshu Verma, "They criticized Israel. This Twitter account upended their lives," *The Washington Post* (April 16, 2024). Online: <https://www.washingtonpost.com/technology/2024/04/16/stop-antisemitism-twitter-zionism-israel/>

[12] Pankaj Mishra, "The Shoah after Gaza," *London Review of Books* (March 21, 2024). Online: <https://www.lrb.co.uk/the-paper/v46/n06/pankaj-mishra/the-shoah-after-gaza>

[13] Frederic Lordon, "End of Innocence" *New Left Review* [April 12, 2024]. Online: <https://newleftreview.org/sidecar/posts/end-of-innocence>

[14] William I. Robinson, "Israel Has Formed a Task Force to Carry Out Covert Campaigns at US Universities," *Truthout* (March 23, 2024). Online: <https://truthout.org/articles/israel-has-formed-a-task-force-to-carry-out-covert-campaigns-at-us-universities/>

[15] Melissa Chan and Phil Helsel, "108 arrested at pro-Palestinian protest at Columbia University," *NBC News* (April 18, 2024). Online: <https://www.nbcnews.com/news/us-news/rep-ilhan-omars-daughter-students-suspended-barnard-college-refusing-l-rcna148445>

[16] Al Jazeera Staff, "Columbia, NYU, Yale on the boil over Israel's war on Gaza: What's going on?," *Al Jazeera* (April 22, 2024). Online:

<https://www.aljazeera.com/news/2024/4/22/columbia-university-on-edge-over-gaza-whats-going-on>

[17] Moira Donegan, “Columbia University is colluding with the far-right in its attack on students,” *The Guardian* (April 19, 2023). Online:

<https://www.theguardian.com/commentisfree/2024/apr/19/far-right-columbia-university-student-arrests>

[18] Ari Paul, “The McCarthyist Attack on Gaza Protests Threatens Free Thought for All,” *Fair* (April 19, 2024). Online; <https://fair.org/home/the-mccarthyist-attack-on-gaza-protests-threatens-free-thought-for-all/>

[19] David Bell, “Elise Stefanik, Dean of the Faculty,” *The Chronicle of Higher Education* (April 22, 2024). Online: <https://www.chronicle.com/article/elise-stefanik-dean-of-faculty>

[20] Robert Kuttner, “Self-Destructive College Presidents,” *The American Prospect* (April 22, 2024). Online: <https://prospect.org/blogs-and-newsletters/tap/2024-04-22-self-destructive-college-presidents-antisemitism/>

[21] Ibid. Bell.

[22] I have taken the term “Puritan superego” from Edward W. Said, *Culture and Imperialism* (New York: Alfred A. Knopf, 1993), p.295.

[23] Martin Pengelly, “Stefanik criticized for support of Trump after push against campus antisemitism,” *The Guardian* (December 11, 2023). Online: <https://www.theguardian.com/us-news/2023/dec/11/elise-stefanik-antisemitism-congress-trump-upenn-resignation>

[24] Matthew Mpoke Bigg, “Netanyahu Calls U.S. Student Protests Antisemitic and Says They Must Be Quelled,” *New York Times* (April 24, 2024). Online: <https://www.nytimes.com/2024/04/24/us/netanyahu-israel-us-college-protests.html#:~:text=Prime%20Minister%20Benjamin%20Netanyahu%20of,and%20portray%20them%20as%20antisemitic.>

[25] Ibid. Matthew Mpoke Bigg.

[26] Gov. Press Release, “ Sanders Responds to Netanyahu’s Claim that Criticism of the Israeli Government’s Policies is Antisemitic,” Bernie Sanders U.S. Senator for Vermont (April 25, 2024). Online: <https://www.sanders.senate.gov/press-releases/news-sanders-responds-to-netanyahus-claim-that-criticism-of-the-israeli-governments-policies-is-antisemitic/>

[27] Ibid. Gov. Press Release.

[28] Ibid. Robinson.

[29] Ibid. Robinson.

[30] Arwa Mahdawi, “Will the ‘cancel culture’ crowd speak up about the silencing of Asna Tabassum? Don’t hold your breath,” *The Guardian* (April 17, 2024). Online:

<https://www.theguardian.com/us-news/2024/apr/17/usc-valedictorian-speech-canceled-palestine>

[31] Will Bunch, “Fear and loathing on America’s college campuses as free speech is disappearing,” *The Philadelphia Inquirer*. Online: <https://www.inquirer.com/opinion/college-free-speech-palestine-israel-20240418.html#:~:text=Opinion-.Fear%20and%20loathing%20on%20America’s%20college%20campuses%20as%20free%20speech,a%20new%20brand%20of%20McCarthyism>.

[32] Troy Closson and Anna Betts. “Columbia Students Arrested Over Campus Rally May Face Other Consequences,” *New York Times* (April 20, 2024). Online: <https://www.nytimes.com/2024/04/20/nyregion/arrested-columbia-students-suspended.html>

[33] Judd Legum, “Columbia University protests and the lessons of ‘Gym Crow’,” *Popular Information* (April 22, 2024). Online: <https://popular.info/p/columbia-university-protests-and>

[34] Troy Closson and Anna Betts, “Columbia Students Arrested Over Campus Rally May Face Other Consequences,” *New York Times* (April 23, 2024). Online: <https://www.nytimes.com/2024/04/20/nyregion/arrested-columbia-students-suspended.html>

[35] Mohammad Jahjouh and Samy Magdy, “Israeli strikes on southern Gaza city of Rafah kill 22, mostly children, as US advances aid package.” *Associated Press* (April 21, 2024). Online: <https://apnews.com/article/israel-hamas-war-news-04-21-2024-8c027f2587c2c433d0fde41b63a0e0c3>

[36] Andre Damon, “Hundreds of bodies discovered in mass graves at Gaza’s Nasser Hospital,” *Countercurrents* (April 23, 2024). Online: <https://countercurrents.org/2024/04/hundreds-of-bodies-discovered-in-mass-graves-at-gazas-nasser-hospital/>

[37] Press Release, “UN experts deeply concerned over ‘scholasticide’ in Gaza,” United Nations Human Rights (April 18, 2024). Online: <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2024/04/un-experts-deeply-concerned-over-scholasticide-gaza> The full comment is worth quoting: “After six months of military assault, more than 5,479 students, 261 teachers and 95 university professors have been killed in Gaza, and over 7,819 students and 756 teachers have been injured – with numbers growing each day. At least 60 per cent of educational facilities, including 13 public libraries, have been damaged or destroyed and at least 625,000 students have no access to education. Another 195 heritage sites, 227 mosques and three churches have also been damaged or destroyed, including the Central Archives of Gaza, containing 150 years of history. Israa University, the last remaining university in Gaza was demolished by the Israeli military on 17 January 2024.”

[38] Will Bunch, “With the truth up for grabs, Columbia’s young journalists are getting the story,” *The Philadelphia Inquirer* (April 23, 2024). Online: <https://www.inquirer.com/columnists/attytood/columbia-student-journalists-wkcr-spectator-free-speech-rfk-jr-20240423.html>

[39] Ellen Schrecker, “Yes, These Bills Are the New McCarthyism.” *Academe Blog* [September 21, 2021]. Online: <https://academeblog.org/2021/09/12/yes-these-bills-are-the-new-mccarthyism/>

[40] Henry A. Giroux, “Neoliberal Savagery and the Assault on Higher Education as a Democratic Public Sphere,” *Café Dissensus* (September 15, 2016). Online: <https://cafedissensus.com/2016/09/15/neoliberal-savagery-and-the-assault-on-higher-education-as-a-democratic-public-sphere/#:~:text=By%20Henry%20A.,Giroux&text=Hyper%2Dcapitalism%20or%20market%20fundamentalism,rich%20and%20powerful%20corporate%20interests.>

[41] Henry A. Giroux and Anthony R. DiMaggio, *Fascism on Trial: Education and the Possibility of Democracy* (London: Bloomsbury, 2024).

[42] Eden McLean, “Fascism’s History Offers Lessons about Today’s Attacks on Education,” *Scientific American* (April 7, 2024). Online: <https://www.scientificamerican.com/article/fascisms-history-offers-lessons-about-todays-attacks-on-education/>. See also Henry A. Giroux and Anthony R. DiMaggio, *Fascism on Trial: Education and the Possibility of Democracy* (London: Bloomsbury, 2024).

[43] Judd Legum, “Columbia University protests and the lessons of ‘Gym Crow,’” *Popular Information* (April 22, 2024). Online: https://popular.info/p/columbia-university-protests-and?utm_source=post-email-title&publication_id=1664&post_id=143820814&utm_campaign=email-post-title&isFreemail=false&r=f0dw&triedRedirect=true&utm_medium=email

[44] Cited in Judd Legum, “Columbia University protests and the lessons of ‘Gym Crow,’” *Popular Information* (April 22, 2024). Online: https://popular.info/p/columbia-university-protests-and?utm_source=post-email-title&publication_id=1664&post_id=143820814&utm_campaign=email-post-title&isFreemail=false&r=f0dw&triedRedirect=true&utm_medium=email

[45] Alexander J. Means, Yuko Ida and Matthew Myers, “Teaching Beyond dread.” *Review of Education, Pedagogy, and Cultural Studies*. Online [February 8, 2024]. Online: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/10714413.2024.2306079>

[46] Donald W. Harward, “Risking Silence,” *Inside Higher Ed*, [August 28, 2018]. Online: <https://www.insidehighered.com/views/2018/08/28/higher-education-has-responsibility-speak-out-against-current-administrations-false>

[47] Henry A. Giroux and Anthony R. DiMaggio, *Fascism on Trial: Education and the Possibility of Democracy* (London: Bloomsbury, 2024).

[48] Mario Savio, “Sit-In Address on the Steps of Sprout Hall,” delivered December 2, 1964, at the University of California. *American Rhetoric: Top 100 Speeches*. Online: <https://www.americanrhetoric.com/speeches/mariosaviosproullhallsitin.htm>

[49] Frederick Douglass, West India Emancipation, speech delivered at Canandaigua, New York, August 4, 1857, in Philip S. Foner, Ed., *The Life and Writings of Frederick Douglass*, vol. 2 (New York: International, 1950), p. 437.

Henry A. Giroux currently holds the McMaster University Chair for Scholarship in the Public Interest in the English and Cultural Studies Department and is the Paulo Freire Distinguished Scholar in Critical Pedagogy. His most recent books are [*America’s Education Deficit and the War on Youth*](#) (Monthly Review Press, 2013), [*Neoliberalism’s War on Higher*](#)

[Education](#) (Haymarket Press, 2014), [The Public in Peril: Trump and the Menace of American Authoritarianism](#) (Routledge, 2018), and the [American Nightmare: Facing the Challenge of Fascism](#) (City Lights, 2018), [On Critical Pedagogy](#), 2nd edition (Bloomsbury), and [Race, Politics, and Pandemic Pedagogy: Education in a Time of Crisis](#) (Bloomsbury 2021). His website is www.henryagiroux.com

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله

هنری ای. جدیدترین کتاب های او عبارتند از: کسری تحصیلات آمریکا و جنگ با جوانان (منتلی ریویو مطبوعات، 2013)، جنگ نئولیبرالیسم علیه آموزش عالی (پرس های مارکت، 2014)، عمومی در خطر: ترامپ و تهدید اقتدارگرایی آمریکایی (راتلج، 2018) و کابوس آمریکایی: رویارویی با چالش فاشیسم (چراغ های شهر، 2018)، در مورد آموزش انتقادی، ویرایش دوم (بلومزبری)، و نژاد، سیاست، و آموزش همه گیر: آموزش در زمان بحران (بلومزبری 2021). خود.

-----**با تقدیم احترامات**» 2024-04-30